

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 281/2012/UE z dnia 29 marca 2012 r. zmieniająca decyzję nr 573/2007/WE ustanawiającą Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 282/2012 z dnia 28 marca 2012 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 283/2012 z dnia 29 marca 2012 r. ustalające wysokość opłaty standardowej za sprawozdanie z gospodarstwa rolnego od roku obrotowego 2012 w ramach sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych 15
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 284/2012 z dnia 29 marca 2012 r. wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 961/2011 ⁽¹⁾ 16

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 285/2012 z dnia 29 marca 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	24
---	----

DECYZJE

2012/181/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Rady z dnia 26 marca 2012 r. w sprawie upoważnienia Rumunii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej** 26

2012/182/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 28 marca 2012 r. dotycząca wkładu finansowego Unii do programu zwalczania organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych we francuskich departamentach zamorskich na rok 2012 (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 1954)** 28

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 281/2012/UE

z dnia 29 marca 2012 r.

zmieniająca decyzję nr 573/2007/WE ustanawiającą Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 lit. g),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W związku z ustanowieniem wspólnego unijnego programu przesiedleń, mającego na celu wzmocnienie wpływu wysiłków podejmowanych przez Unię w zakresie przesiedleń, zmierzających do zapewnienia ochrony uchodźcom, a także osiągnięcia jak największego strategicznego wpływu działań przesiedleńczych poprzez lepsze ich ukierunkowanie na osoby, w przypadku których przesiedlenie jest najbardziej potrzebne, istnieje potrzeba ustalenia na szczeblu Unii wspólnych priorytetów w zakresie przesiedleń.

(2) art. 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że polityki Unii, o których mowa w rozdziale dotyczącym kontroli granicznej, azylu i imigracji, oraz ich wprowadzanie w życie mają podlegać zasadzie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi, w tym również na płaszczyźnie finansowej, a także, że akty Unii przyjęte na podstawie tego rozdziału mają zawierać, w każdym niezbędnym przypadku, odpowiednie środki w celu zastosowania tej zasady.

(3) W tym celu należy ustanowić szczegółowe wspólne unijne priorytety w zakresie przesiedleń na rok 2013, wymienione w załączniku dodanym do decyzji nr 573/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ na

mocy niniejszej decyzji, oparte na dwóch kategoriach, z których pierwsza powinna obejmować osoby należące do szczególnej kategorii podlegającej kryteriom Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców (UNHCR) w zakresie przesiedleń, a druga – osoby pochodzące z kraju lub regionu, który został wskazany w rocznej prognozie UNHCR dotyczącej przesiedleń i w odniesieniu do którego wspólne działanie Unii miałyby znaczący wpływ na odpowiedź na potrzeby w zakresie ochrony.

(4) Uwzględniając potrzeby w zakresie przesiedleń określone w załączniku dodanym do decyzji nr 573/2007/WE na mocy niniejszej decyzji, w którym wymienione zostały szczegółowe wspólne unijne priorytety w zakresie przesiedleń, konieczne jest również zapewnienie dodatkowego wsparcia finansowego przeznaczanego na przesiedlenia osób w odniesieniu do szczególnych regionów geograficznych i narodowości, a także szczególnych kategorii uchodźców, którzy mają być przesiedleni, w przypadkach gdy przesiedlenia uważane są za najlepsze rozwiązanie z uwagi na ich specjalne potrzeby.

(5) Ze względu na znaczenie strategicznego korzystania z przesiedlenia z krajów lub regionów wskazanych do celów realizacji regionalnych programów ochrony, niezbędne jest zapewnienie dodatkowego wsparcia finansowego przeznaczanego na przesiedlanie osób z Tanzanii, Europy Wschodniej (Białorusi, Republiki Mołdowy i Ukrainy), Rogu Afryki (Dżibuti, Kenii i Jemenu), Afryki Północnej (Egiptu, Libii i Tunezji) oraz wszelkich innych krajów lub regionów, które zostaną wskazane do takich celów w przyszłości.

(6) Aby zachęcić większą liczbę państw członkowskich do zaangażowania się w działania w zakresie przesiedleń, również niezbędne jest zapewnienie dodatkowego wsparcia finansowego dla tych państw członkowskich, które decydują się na podjęcie działań przesiedleńczych po raz pierwszy.

(7) Niezbędne jest również ustalenie zasad dotyczących kwalifikowalności wydatków na dodatkowe wsparcie finansowe w odniesieniu do przesiedleń.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2010 r. (Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 161) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 8 marca 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 1.

- (8) Zgodnie z art. 3 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo powiadomiło o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (10) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji nr 573/2007/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie otrzymują stałą kwotę zgodnie z ust. 3a na każdą osobę przesiedloną na podstawie jednego lub większej liczby następujących priorytetów:

- a) osoby z kraju lub regionu wyznaczonego do celów realizacji regionalnego programu ochrony;
- b) osoby należące do jednej lub większej liczby następujących grup wymagających szczególnego traktowania:
- dzieci i kobiety narażone na ryzyko,
 - osoby małoletnie bez opieki,
 - osoby, które padły ofiarą przemocy lub tortur,
 - osoby z poważnymi problemami zdrowotnymi wymagającymi opieki medycznej, którą można zapewnić jedynie dzięki przesiedleniu,
 - osoby potrzebujące natychmiastowego lub pilnego przesiedlenia z powodów prawnych lub w celu zapewnienia ochrony fizycznej;

c) szczegółowe wspólne unijne priorytety w zakresie przesiedleń na rok 2013 wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Państwa członkowskie otrzymują stałą kwotę 4 000 EUR na każdą osobę przesiedloną na podstawie priorytetów wymienionych w ust. 3.

W przypadkach wskazanych poniżej ta stała kwota zostaje zwiększona w następujący sposób:

- 6 000 EUR na przesiedloną osobę dla tych państw członkowskich, które otrzymują z funduszu stałą kwotę na przesiedlenie po raz pierwszy,
- 5 000 EUR na przesiedloną osobę dla tych państw członkowskich, które już raz otrzymały z funduszu stałą kwotę na przesiedlenie w poprzednich latach działalności funduszu.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy państwo członkowskie przesiedla osobę na podstawie więcej niż jednego z unijnych priorytetów w zakresie przesiedleń wymienionych w ust. 3, otrzymuje ono stałą kwotę na tę osobę tylko raz.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do dnia 1 maja 2012 r. państwa członkowskie przekazują Komisji dane szacunkowe dotyczące liczby osób, które przesiedlą na podstawie priorytetów wymienionych w ust. 3 w następnym roku kalendarzowym, obejmujące podział na poszczególne kategorie, o których mowa w tym ustępie. Komisja przekazuje te informacje Komitetowi, o którym mowa w art. 52.”;

e) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Wyniki oraz wpływ zachęty finansowej przeznaczonej na działania związane z przesiedleniem, prowadzone na podstawie priorytetów wymienionych w ust. 3 przekazywane są przez państwa członkowskie w formie sprawozdania, o którym mowa w art. 50 ust. 2, oraz przez Komisję w formie sprawozdania, o którym mowa w art. 50 ust. 3.”;

2) w art. 35 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Stała kwota na każdą przesiedloną osobę jest przyznawana państwu członkowskim jako kwota ryczałtowa na każdą rzeczywistość przesiedloną osobę.”;

3) tekst zawarty w załączniku do niniejszej decyzji dodaje się do załącznika do decyzji nr 573/2007/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

N. WAMMEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Wykaz szczególnych wspólnych unijnych priorytetów w zakresie przesiedleń na rok 2013

- 1) uchodźcy z Konga w regionie Wielkich Jezior (Burundi, Malawi, Rwanda, Zambia);
 - 2) uchodźcy z Iraku w Turcji, Syrii, Libanie i Jordanii;
 - 3) uchodźcy z Afganistanu w Turcji, Pakistanie i Iranie;
 - 4) uchodźcy z Somalii w Etiopii;
 - 5) uchodźcy z Birmy w Bangladeszu, Malezji i Tajlandii;
 - 6) uchodźcy z Erytrei we wschodnim Sudanie.”
-

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 282/2012

z dnia 28 marca 2012 r.

ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych

(tekst jednolity)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (1), w szczególności jego art. 43 lit. a), d), f) i j), art. 47 ust. 2, art. 134, art. 143 lit. b), art. 148, art. 161 ust. 3, art. 171 i art. 172 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (2), w szczególności jego art. 37 i 38,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych (3), w szczególności art. 4 ust. 4, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 3 i art. 11 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej (4), w szczególności jego art. 25,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy

wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (5), w szczególności jego art. 142 lit. c),

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące euro (6), w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (7) zostało kilkakrotnie znacząco zmienione (8). Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy je ujednoczyć.
- (2) Wiele przepisów zawartych w rozporządzeniach Unii z dziedziny rolnictwa wymaga złożenia zabezpieczenia, aby zagwarantować płatność należnej sumy w przypadku, gdy zobowiązanie nie zostanie dotrzymane. Doświadczenie jednakże wykazało, iż wymóg ten w praktyce jest interpretowany w bardzo rozmaity sposób. Dlatego w celu uniknięcia nierównych warunków konkurencji należy zdefiniować ten wymóg.
- (3) W szczególności należy zdefiniować formę zabezpieczenia.
- (4) Wiele przepisów zawartych w rozporządzeniach Unii z dziedziny rolnictwa przewiduje, że złożone zabezpieczenie przepada w przypadku, gdy zagwarantowane zobowiązanie nie jest dotrzymane, nie rozróżniając naruszenia zobowiązania pierwotnego od naruszenia zobowiązań wtórnych lub podporządkowanych. W interesie

(1) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

(2) Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.

(3) Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 10.

(4) Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1.

(5) Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

(6) Dz.U. L 349 z 24.12.1998, s. 1.

(7) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.

(8) Zob. załącznik I.

sprawiedliwości należy dokonać rozróżnienia między konsekwencjami naruszenia zobowiązania pierwotnego i konsekwencjami naruszenia zobowiązania wtórnego lub podporządkowanego. Zwłaszcza że, o ile jest to dopuszczalne, należy podjąć postanowienie o przypadku tylko części zabezpieczenia, gdy zobowiązanie pierwotne zostało w rzeczywistości spełnione, ale nieprzekraczalny termin tego zobowiązania został nieznacznie przekroczony, lub nie zostały dotrzymane zobowiązania wtórne lub podporządkowane.

- (5) Nie należy w żadnym razie różnicować konsekwencji niedotrzymania zobowiązania na podstawie wypłacenia lub niewypłacenia zaliczki. Stosownie do powyższego, zabezpieczenia składane z tytułu zaliczek należy objąć oddzielnymi zasadami.
- (6) Koszty związane ze złożeniem zabezpieczenia poniesione przez stronę składającą i przez właściwe władze mogą być nieproporcjonalne w stosunku do sumy, której płatność gwarantuje zabezpieczenie, jeżeli suma ta kształtuje się poniżej pewnego limitu. Właściwe władze powinny mieć prawo do odstąpienia od wymogu składania zabezpieczenia z tytułu sumy poniżej tego limitu. Właściwe władze powinny być upoważnione do odstąpienia od wymogu zabezpieczenia, gdy w związku z rodzajem osoby, od której wymagane jest wywiązanie się ze zobowiązań, wymóg ten nie jest konieczny.
- (7) Właściwe władze powinny mieć prawo odmowy przyjęcia proponowanego zabezpieczenia, gdy uznają je za niewystarczające.
- (8) Należy ustalić termin dostarczenia dokumentu potrzebnego do zwrotu zabezpieczonej sumy w przypadkach, w których taki termin nie został ustalony w innym miejscu.
- (9) W związku z kursem, jaki ma być zastosowany do przeliczenia zabezpieczonej kwoty wyrażonej w euro na walutę krajową, należy określić, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1913/2006⁽¹⁾, termin operacyjny, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2799/98.
- (10) Należy ustanowić procedurę, której należy przestrzegać przy przypadku zabezpieczenia.
- (11) Komisja powinna mieć możliwość monitorowania wprowadzania w życie przepisów dotyczących zabezpieczeń.
- (12) Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady, które mają być ogólnie stosowane, o ile przepisy szczególne Unii nie przewidują innych zasad.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych oraz zostały przedłożone do wiadomości pozostałych właściwych komitetów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące zabezpieczeń, które mają być złożone, albo na podstawie poniższych rozporządzeń albo innych rozporządzeń przyjętych na podstawie tych rozporządzeń, o ile rozporządzenia te nie ustanawiają innych zasad:

- a) rozporządzenia ustanawiające wspólną organizację rynków niektórych produktów rolnych:
 - rozporządzenie (WE) nr 104/2000 (produkty rybołówstwa i akwakultury),
 - rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku);
- b) rozporządzenie (WE) nr 73/2009 (system wsparcia bezpośredniego);
- c) rozporządzenie (WE) nr 1216/2009 (zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie we wszystkich przypadkach, w których rozporządzenia, o których mowa w art. 1, przewidują zabezpieczenie w rozumieniu art. 3 bez względu na to, czy użyto w nich konkretnego określenia „zabezpieczenie”.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zabezpieczeń złożonych w celu zapewnienia płatności ceł przywozowych i wywozowych, o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92⁽²⁾.

Artykuł 3

Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „zabezpieczenie” oznacza zastaw, który daje gwarancję, że pewna kwota pieniędzy zostanie wypłacona lub ulegnie przypadkowi na rzecz właściwych władz, jeżeli dane zobowiązanie nie zostanie spełnione;
- b) „zabezpieczenie zbiorcze” oznacza zabezpieczenie udostępnione właściwym władzom w celu zapewnienia, że spełnione zostanie więcej niż jedno zobowiązanie;
- c) „zobowiązanie” oznacza wymóg lub zestaw wymogów nałożonych rozporządzeniem, nakazujących wykonanie lub zaniechanie jakiejś czynności;
- d) „właściwe władze” oznaczają stronę upoważnioną do przyjęcia zabezpieczenia lub stronę upoważnioną do podjęcia decyzji w myśl odpowiedniego rozporządzenia, czy zabezpieczenie ma być zwolnione, czy też ma ulec przypadkowi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ROZDZIAŁ II

WYMÓG ZABEZPIECZENIA

Artykuł 4

Zabezpieczenie jest przekazywane przez stronę lub w imieniu strony odpowiedzialnej za wypłacenie należnej kwoty pieniędzy, w przypadku gdy zobowiązanie nie zostanie spełnione.

Artykuł 5

1. Właściwe władze mogą odstąpić od wymogu zabezpieczenia, gdy wartość zabezpieczanej sumy jest mniejsza niż 500 EUR.

2. W przypadku wykorzystania możliwości, jaką stwarza ust. 1, zainteresowana strona składa pisemne zobowiązanie, że uiszczy kwotę równą tej, której wpłacenie byłoby wymagane, gdyby złożyła zabezpieczenie i gdyby zabezpieczenie uległo następnie przypadkowi w całości lub w części.

Artykuł 6

Właściwe władze mogą odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia, gdy strona odpowiedzialna za spełnienie zobowiązania jest:

- a) instytucją publiczną odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków władz publicznych; lub
- b) instytucją prywatną pełniącą obowiązki, o których mowa w lit. a), pod nadzorem państwa.

ROZDZIAŁ III

FORMA ZABEZPIECZENIA

Artykuł 7

1. Zabezpieczenie może być złożone:

- a) w postaci depozytu gotówkowego, o którym mowa w art. 12 i 13; lub
- b) przez wskazanie poręczyciela w myśl art. 15 ust. 1.

2. Za zgodą właściwych władz zabezpieczenie może być złożone:

- a) w postaci zastawu hipotecznego; lub
- b) w postaci depozytów gotówkowych w banku; lub
- c) w postaci zastawu uznanych roszczeń wobec organu publicznego lub funduszy publicznych, które są wymagalne i płatne oraz wobec których nie było wcześniej żadnych innych roszczeń; lub
- d) w postaci zastawu papierów wartościowych w obrocie na rynku zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem że zostały wyemitowane i zagwarantowane przez to państwo członkowskie; lub

e) w postaci zastawu obligacji wyemitowanych przez towarzystwa kredytów hipotecznych, dopuszczone do obrotu na giełdzie papierów wartościowych i przeznaczone do sprzedaży na otwartym rynku, pod warunkiem że ich wartość kredytowa jest taka sama jak obligacji państwowych.

3. Właściwe władze mogą nałożyć dodatkowe warunki przyjmowania zabezpieczeń wymienionych w ust. 2.

Artykuł 8

Właściwe władze nie przyjmują lub wymagają zamiany zabezpieczenia, które uważają za nieodpowiednie, niewystarczające albo niezapewniające pokrycia na dostatecznie długi okres.

Artykuł 9

1. Aktywa zastawione zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a) lub papiery wartościowe, lub obligacje zastawione zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. d) i e) posiadają w momencie składania zabezpieczenia wartość rozporządzalną równą co najmniej 115 % wartości wymaganego zabezpieczenia.

Właściwe władze mogą zaakceptować zabezpieczenia zgodne z art. 7 ust. 2 lit. a), d) lub e) tylko wówczas, jeśli strona oferująca je złoży pisemne oświadczenie, że dostarczy dodatkowe zabezpieczenie lub wymieni zabezpieczenie pierwotne, gdyby rozporządzalna wartość wspomnianego majątku, papierów wartościowych lub obligacji kształtowała się przez okres trzech miesięcy poniżej 105 % wartości wymaganego zabezpieczenia. Takie pisemne zobowiązanie nie jest konieczne, w przypadku gdy krajowe prawo już tak stanowi. Właściwe władze regularnie badają wartości tych zabezpieczeń.

2. Rozporządzalna wartość zabezpieczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), d) i e) jest oceniana przez właściwe władze z uwzględnieniem wszelkich kosztów zbycia.

Rozporządzalna wartość papierów wartościowych lub obligacji jest szacowana na podstawie ostatniego dostępnego notowania.

Strona składająca zabezpieczenie dostarcza na żądanie właściwych władz dowód jego rozporządzalnej wartości.

Artykuł 10

1. Każde zabezpieczenie może być zastąpione innym.

Jednakże w poniższych przypadkach wymagana jest zgoda właściwych władz:

- a) gdy pierwotne zabezpieczenie uległo przypadkowi, ale nie zostało jeszcze zrealizowane; lub
- b) gdy zamiana zabezpieczenia ma charakter wymieniony w art. 7 ust. 2.

2. Zabezpieczenie zbiorcze może być zastąpione innym zabezpieczeniem zbiorczym, pod warunkiem że nowe zabezpieczenie zbiorcze pokrywa co najmniej tę część pierwotnego zabezpieczenia zwrotnego, która w momencie zamiany została wyznaczona w celu zagwarantowania realizacji nieuregulowanego zobowiązania lub zobowiązań.

Artykuł 11

1. Kwota zabezpieczenia, o którym mowa w art. 1, wyrażona jest w euro.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli zabezpieczenie zostanie zatwierdzone w państwie członkowskim nie należącym do strefy euro w walucie krajowej, kwota zabezpieczenia wyrażona w euro zostaje przeliczona na tę walutę krajową zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1913/2006. Zobowiązanie odpowiadające zabezpieczeniu i kwota, która mogłaby ewentualnie zostać zatrzymana w przypadku nieprawidłowości lub naruszenia zostają ustalone w euro.

Artykuł 12

W przypadku zdeponowania gotówki drogą transferu nie jest ona traktowana jako zabezpieczenie, dopóki właściwe władze nie upewnią się, że kwota ta znajduje się w ich dyspozycji.

Artykuł 13

1. Czek na kwotę, której płatność jest zagwarantowana przez instytucję finansową uznaną w tym celu przez państwo członkowskie odpowiednie dla właściwych władz, jest traktowany jak depozyt gotówkowy. Właściwe władze nie muszą składać takiego czeku do realizacji, dopóki nie nadejdzie ostateczny termin jego realizacji.
2. Czek innego rodzaju niż ten, o którym mowa w ust. 1 stanowi zabezpieczenie jedynie wówczas, gdy właściwe władze stwierdzą, że dysponują kwotą podaną na czeku.
3. Wszelkie koszty naliczane przez instytucję finansową są ponoszone przez stronę składającą zabezpieczenie

Artykuł 14

Strona składająca zabezpieczenie w postaci depozytu gotówkowego nie otrzymuje żadnych odsetek.

Artykuł 15

1. Poręczyciel posiada zwykle miejsce zamieszkania lub prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Unii i zgodnie z postanowieniami Traktatu dotyczącymi swobody świadczenia usług jest zatwierdzany przez właściwe władze państwa członkowskiego, w którym zabezpieczenie jest składane. Poręczyciel jest związany gwarancją wystawioną na piśmie.
2. Pisemna gwarancja zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) zobowiązanie lub, w przypadku zabezpieczenia zbiorczego, rodzaje zobowiązań, wypełnienie których gwarantuje ona płatnością odpowiedniej kwoty pieniędzy;
 - b) maksymalne zobowiązanie finansowe, które poręczyciel akceptuje;
 - c) potwierdzenie, że poręczyciel podejmuje się solidarnie ze stroną odpowiedzialną za wywiązanie się ze zobowiązań zapłacić, w ciągu 30 dni od żądania ze strony właściwych władz, dowolną kwotę w ramach gwarancji należnej z chwilą powiadomienia o przypadku gwarancji.

3. Właściwe władze mogą akceptować w charakterze pisemnej gwarancji pisemną informację przekazaną przez poręczyciela drogą telekomunikacyjną. Jeżeli właściwe władze akceptują taką formę, są one zobowiązane do podjęcia wszelkich kroków wymaganych w celu upewnienia się, czy ta przekazana informacja jest prawdziwa.

4. W przypadku gdy udzielona została już pisemna gwarancja zbiorcza, właściwe władze ustalają odpowiednią procedurę, na podstawie której cała gwarancja lub jej część jest przypisana określone zobowiązaniu.

Artykuł 16

Gdy tylko część zabezpieczenia zbiorczego zostaje przypisana określone zobowiązaniu, informuje się o saldzie pozostałego zabezpieczenia zbiorczego.

ROZDZIAŁ IV

ZALICZKI

Artykuł 17

Przepisy niniejszego rozdziału obowiązują we wszystkich przypadkach, w których szczególne przepisy Unii przewidują, że pewna kwota może być wypłacona zaliczkowo przed wypełnieniem zobowiązania.

Artykuł 18

1. Zabezpieczenie jest zwracane wówczas, gdy:
 - a) ustalone zostało ostateczne nabycie praw do kwoty przyznanej jako zaliczka;
 - b) przyznana kwota zwiększona o dodatek przewidziany w przepisach szczególnych Unii została spłacona.
2. Gdy upłynie termin okazania ostatecznego nabycia praw do przyznanej kwoty i dowód nabycia praw nie został przedstawiony, właściwe władze niezwłocznie przystępują do procedury według art. 28.

Termin może zostać odroczony w przypadku siły wyższej.

Jeżeli jednak prawodawstwo Unii przewiduje taką możliwość, dowód może być jeszcze przedstawiony po upływie tego terminu w zamian za częściową wypłatę zabezpieczenia.

3. Jeżeli przepisy dotyczące siły wyższej ujęte w prawodawstwie Unii zezwalają na spłatę samej zaliczki, obowiązują następujące dodatkowe warunki:

- a) właściwe władze są powiadamiane o warunkach określanych jako siła wyższa nie później niż 30 dni, licząc od dnia, w którym do zainteresowanej strony dotarła informacja, że wystąpiły okoliczności wskazujące na ewentualny przypadek siły wyższej; oraz

- b) zainteresowana strona spłaca zaliczkową kwotę lub jej stosowną część w ciągu 30 dni, licząc od daty wystąpienia właściwych władz z wnioskiem o spłatę.

Jeżeli warunki ustanowione w lit. a) i b) nie są spełnione, warunki spłaty są takie same jak gdyby przypadek siły wyższej nie miał miejsca.

ROZDZIAŁ V

ZWROT I PRZEPADEK ZABEZPIECZEŃ INNYCH NIŻ TE, O KTÓRYCH MOWA W ROZDZIALE IV

Artykuł 19

1. Zobowiązanie może obejmować zobowiązania pierwotne, wtórne lub podporządkowane.
2. Zobowiązanie pierwotne jest to zobowiązanie, podstawowe dla celów rozporządzenia, które je nakłada, do wykonania lub zaniechania jakiejś czynności.
3. Zobowiązanie wtórne jest to wymóg przestrzegania terminu wywiązania się ze zobowiązania pierwotnego.
4. Zobowiązanie podporządkowane jest to jakiegokolwiek inne zobowiązanie nałożone rozporządzeniem.
5. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania w przypadkach, w których przepisy szczególne Unii nie określają zobowiązań pierwotnych.
6. Dla celów niniejszego rozdziału „odpowiednia część kwoty zabezpieczonej” oznacza część sumy zabezpieczonej odpowiadającą ilości, dla której naruszono zobowiązanie.

Artykuł 20

Zabezpieczenie jest zwracane z chwilą dostarczenia określonego w przepisach szczególnych Unii dowodu, że zobowiązania pierwotne, wtórne i podporządkowane zostały spełnione.

Artykuł 21

1. Zabezpieczenie ulega w całości przepadkowi w ilości, która stanowiła przedmiot niespełnienia warunków zobowiązania pierwotnego, chyba że spełnienie tego zobowiązania zostało uniemożliwione działaniem siły wyższej.
2. Uznaje się, że nastąpiło naruszenie warunków zobowiązania pierwotnego, jeżeli nie został przedstawiony stosowny dowód w terminie wyznaczonym do jego dostarczenia, chyba że przedstawienie takiego dowodu w tym terminie zostało uniemożliwione działaniem siły wyższej. Niezwłocznie uruchamiana jest procedura opisana w art. 28 w celu odzyskania kwoty, która uległa przepadkowi.

3. W przypadku gdy dowód wypełnienia wszystkich zobowiązań pierwotnych jest przedstawiony w ciągu 18 miesięcy, licząc od terminu podanego w ust. 2, wypłacane jest 85 % przepadłej kwoty.

W przypadku gdy dowód, że wszystkie pierwotne zobowiązania są spełnione, zostaje przedstawiony w ciągu 18 miesięcy od tego terminu, w sytuacji gdy nie zostało spełnione stosowne zobowiązanie wtórne, kwota przeznaczona do wypłaty jest to kwota, jaka byłaby wypłacona na mocy art. 22 ust. 2, obniżona o 15 % odpowiedniej części kwoty zabezpieczonej.

4. Wypłata nie jest dokonywana w przypadku, gdy dowód, że wszystkie zobowiązania pierwotne są wypełnione, zostaje dostarczony po upływie okresu 18 miesięcy, o którym mowa w ust. 3, chyba że przedstawienie tego dowodu w tym terminie zostało uniemożliwione działaniem siły wyższej.

Artykuł 22

1. Jeżeli w oznaczonym terminie dostarczony jest wymagany przez przepisy szczególne Unii dowód, że wszystkie pierwotne wymogi zostały spełnione, a równocześnie naruszone zostało zobowiązanie wtórne, wówczas zwracana jest część zabezpieczenia, a pozostała część zabezpieczonej kwoty ulega przepadkowi. Uruchamiana jest procedura określona w art. 28 dotycząca odzyskania zatrzymanej kwoty.
2. Wielkość zwolnionego zabezpieczenia wynosi: zabezpieczenie obejmujące daną część kwoty pomniejszone o 15%; oraz
 - a) 10 % kwoty pozostałej po odjęciu 15 % za każdy dzień, o który:
 - (i) przekroczony został maksymalny termin 40 lub mniej dni;
 - (ii) nie został zachowany minimalny termin 40 lub mniej dni;
 - b) 5 % kwoty pozostającej po odjęciu 15 % za każdy dzień, o który:
 - (i) przekroczony został maksymalny termin 41–80 dni;
 - (ii) nie został zachowany minimalny termin 41–80 dni;
 - c) 2 % kwoty pozostającej po odjęciu 15 % za każdy dzień, o który:
 - (i) przekroczony został maksymalny termin 81 lub więcej dni;
 - (ii) nie został zachowany minimalny termin 81 lub więcej dni.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w odniesieniu do okresów ubiegania się lub korzystania ze świadectw przywozowych i wywozowych oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu zwrotu ani do okresów odnoszących się do wyznaczania opłat wywozowych i przywozowych oraz refundacji wywozowych w drodze przetargu.

Artykuł 23

1. Niespełnienie warunków jednego lub kilku zobowiązań podporządkowanych prowadzi do przepadku 15 % odpowiedniej części kwoty zabezpieczonej, chyba że spełnienie tych warunków zostało uniemożliwione działaniem siły wyższej.

2. Uruchamiana jest niezwłocznie procedura ustanowiona w art. 28 celem odzyskania przepadłej kwoty.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w sytuacji, gdy stosuje się art. 21 ust. 3.

Artykuł 24

Jeżeli dostarczony zostanie dowód, że spełnione zostały wszystkie zobowiązania pierwotne, ale naruszone zostały warunki zobowiązań wtórnego i podporządkowanego, zastosowanie mają art. 22 i 23, a cała suma podlegająca utracie stanowi równowartość kwoty przepadłej, zgodnie z art. 22, zwiększonej o 15 % odpowiedniej części kwoty zabezpieczonej.

Artykuł 25

Łączna kwota podlegająca przepadkowi nie przekracza 100 % odpowiedniej części zabezpieczonej kwoty.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 26

1. Na żądanie zabezpieczenie jest częściowo zwalniane w przypadku dostarczenia stosownego dowodu dotyczącego części ilości produktu, pod warunkiem że część ta nie jest mniejsza niż jakakolwiek minimalna ilość podana w rozporządzeniu wymagającym zabezpieczenia.

W przypadku gdy przepisy szczególne Unii nie ustalają ilości minimalnej, właściwe władze mogą we własnym zakresie ograniczyć liczbę częściowych zwrotów zabezpieczenia i mogą wyznaczyć minimalną kwotę dla każdego zwrotu tego rodzaju.

2. Przed zwolnieniem całości lub części zabezpieczenia właściwe władze mogą żądać złożenia pisemnego wniosku o zwolnienie.

3. W przypadku zabezpieczeń pokrywających, zgodnie z art. 9 ust. 1, ponad 100 % sumy wymagającej zabezpieczenia, część zabezpieczenia powyżej 100 % jest zwracana wówczas, gdy reszta zabezpieczonej kwoty zostanie ostatecznie zwolniona lub przepada.

Artykuł 27

1. W przypadku gdy nie został ustalony termin dla przedstawienia dowodu potrzebnego dla zwrotu zabezpieczenia, termin ten wynosi:

- a) 12 miesięcy, licząc od terminu ustalonego dla wypełnienia wszystkich zobowiązań pierwotnych; lub
- b) w przypadku nieustalenia terminu, o którym mowa w lit. a), 12 miesięcy, licząc od dnia, do którego wypełnione zostały wszystkie zobowiązania pierwotne.

2. Termin ustanowiony w ust. 1 nie przekracza trzech lat, licząc od momentu przypisania zabezpieczenia do określonego zobowiązania, z wyjątkiem przypadków siły wyższej.

Artykuł 28

1. Z chwilą gdy właściwe władze zostają powiadomione o okolicznościach, które stanowią podstawę do zatrzymania zabezpieczenia w całości lub w części, niezwłocznie zwracają się do strony, od której wymagane jest wywiązanie się ze zobowiązania, z żądaniem zapłacenia zatrzymanej kwoty w terminie 30 dni, licząc od zgłoszenia żądania zapłaty.

Jeżeli płatność nie zostanie dokonana w tym terminie, właściwe władze:

- a) niezwłocznie przelewają każde zabezpieczenie opisane w art. 7 ust. 1 lit. a) na odpowiedni rachunek;
- b) niezwłocznie występują do poręczyciela opisanego w art. 7 ust. 1 lit. b) z żądaniem dokonania płatności w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania zapłaty;
- c) niezwłocznie podejmują kroki w celu:
 - (i) zamiany zabezpieczeń opisanych w art. 7 ust. 2 lit. a), c), d) i e) na pieniądze w kwocie wystarczającej do odzyskania należnej kwoty;
 - (ii) przelania zastawionych depozytów gotówkowych, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b) na własny rachunek.

Właściwe władze mogą niezwłocznie przenieść każde zabezpieczenie rodzaju opisanego w art. 7 ust. 1 lit. a) na właściwy rachunek nie żądając przedtem dokonania płatności przez osobę zainteresowaną.

2. Właściwa władza może zaniechać wymogu przepadku kwoty o wartości niższej niż 60 EUR, pod warunkiem że dla porównywalnych przypadków istnieją podobne krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne.

3. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, w przypadku podjęcia decyzji o przepadku zabezpieczenia, ale w wyniku odwołania jest on następnie odroczone zgodnie z prawem

krajowym, zainteresowane strony płacą odsetki od kwoty rzeczywiście uległej przypadkowi przez okres trzydziestu dni, zaczynającego się od dnia otrzymania żądania zapłaty, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, i kończącego się jeden dzień przed zapłatą kwoty rzeczywiście uległej przypadkowi.

W przypadku gdy w wyniku procedury odwoławczej zainteresowana strona jest wezwana do zapłacenia w terminie 30 dni sumy podlegającej przypadkowi, państwo członkowskie może w celu obliczenia odsetek uznać dokonanie wpłaty 20. dnia następującego po dacie tego żądania.

Stosowana stopa procentowa wyliczana jest zgodnie z przepisami prawa krajowego, ale nie może być w żadnym przypadku niższa niż stopa procentowa stosowana w przypadku odzyskiwania kwot krajowych.

Agencje płatnicze odliczają zapłacone odsetki z wydatków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78 ⁽¹⁾.

Państwa członkowskie mogą okresowo składać wnioski o uzupełnienie zabezpieczenia pod względem odpowiednich odsetek.

W przypadku gdy zabezpieczenie uległo przypadkowi, a należna kwota została już przyznana EFRG lub EFRROW i, w następstwie wyniku procedury odwoławczej, kwota podlegająca przypadkowi w całości lub części, włączając odsetki według stopy procentowej zgodnej z prawem krajowym, ma być zwrócona, kwota zwrotu pokrywana jest przez EFRG lub EFRROW, chyba że zwrot zabezpieczenia można przypisać niedbalstwu lub poważnym błędom władz administracyjnych albo innych organów państwa członkowskiego.

Artykuł 29

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i w odpowiednich artykułach innych właściwych rozporządzeń Komisja może wprowadzić odstępstwa od powyższych przepisów.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 marca 2012 r.

ROZDZIAŁ VII

INFORMACJE

Artykuł 30

1. Państwa członkowskie przechowują do dyspozycji Komisji, za każdy rok, informację o łącznej ilości oraz kwocie zabezpieczeń, które uległy przypadkowi, niezależnie od etapu procedury z art. 28, odróżniając w każdym przypadku zabezpieczenia przeznaczone dla budżetów krajowych od zabezpieczeń przeznaczonych dla budżetu Unii.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 powinny odnosić się do wszystkich przypadków zabezpieczeń na kwotę większą niż 1 000 EUR oraz do wszystkich przepisów Unii wymagających złożenia zabezpieczenia.

3. Informacje obejmują kwoty wpłacane bezpośrednio przez zainteresowane strony i kwoty odzyskiwane poprzez zrealizowanie zabezpieczenia.

Artykuł 31

Państwa członkowskie przechowują do dyspozycji Komisji następujące informacje:

- a) wszystkie rodzaje instytucji uprawnionych do występowania w roli poręczyciela oraz ustanowione wymagania;
- b) przyjęte typy zabezpieczeń na podstawie art. 7 ust. 2 oraz ustanowione zobowiązania.

Artykuł 32

Rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 33

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 50 z 22.2.1978, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2220/85
(Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5)

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1181/87
(Dz.U. L 113 z 30.4.1987, s. 31)

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3745/89
(Dz.U. L 364 z 14.12.1989, s. 54)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3403/93
(Dz.U. L 310 z 14.12.1993, s. 4)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1932/1999
(Dz.U. L 240 z 10.9.1999, s. 11)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 673/2004
(Dz.U. L 105 z 14.4.2004, s. 17)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1713/2006
(Dz.U. L 321 z 21.11.2006, s. 11)

Tylko art. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1913/2006
(Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52)

Tylko art. 12

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 2220/85	Niniejsze rozporządzenie
Tytuł I	Rozdział I
Artykuł 1 część wprowadzająca	Artykuł 1 część wprowadzająca
Artykuł 1 lit. a)	Artykuł 1 lit. a)
Artykuł 1 lit. b)	Artykuł 1 lit. b)
Artykuł 1 lit. c)	—
Artykuł 1 lit. d)	—
Artykuł 1 lit. e)	—
Artykuł 1 lit. f)	Artykuł 1 lit. c)
Artykuł 2	Artykuł 2 akapit drugi
Artykuł 3 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 3 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 3 lit. a) akapit pierwszy	Artykuł 3 lit. a)
Artykuł 3 lit. a) akapit drugi	Artykuł 2 akapit pierwszy
Artykuł 3 lit. b), c) oraz d)	Artykuł 3 lit. b), c) oraz d)
Tytuł II	Rozdział II
Artykuły 4, 5 oraz 6	Artykuły 4, 5 oraz 6
Tytuł III	Rozdział III
Artykuł 8	Artykuł 7
Artykuł 9	Artykuł 8
Artykuł 10 ust. 1 lit. a)	Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 10 ust. 1 lit. b)	Artykuł 9 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 10 ust. 1 lit. c)	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 10 ust. 2 lit. a)	Artykuł 9 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 10 ust. 2 lit. b)	Artykuł 9 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 11	Artykuł 10
Artykuł 12	Artykuł 11
Artykuł 13	Artykuł 12
Artykuł 14	Artykuł 13
Artykuł 15	Artykuł 14

Rozporządzenie (EWG) nr 2220/85	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 16	Artykuł 15
Artykuł 17	Artykuł 16
Tytuł IV	Rozdział IV
Artykuł 18 wyrażenie wprowadzające oraz tiret	Artykuł 17
Artykuł 19	Artykuł 18
Tytuł V	Rozdział V
Artykuł 20	Artykuł 19
Artykuł 21	Artykuł 20
Artykuł 22	Artykuł 21
Artykuł 23 ust. 1	Artykuł 22 ust. 1
Artykuł 23 ust. 2 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 22 ust. 2 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 23 ust. 2 lit. a)	Artykuł 22 ust. 2 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 23 ust. 2 lit. b) tiret pierwsze wyrażenie wprowadzające	Artykuł 22 ust. 2 lit. a) wyrażenie wprowadzające
Artykuł 23 ust. 2 lit. b) tiret pierwsze podtiret pierwsze	Artykuł 22 ust. 2 lit. a) ppkt (i)
Artykuł 23 ust. 2 lit. b) tiret pierwsze podtiret drugie	Artykuł 22 ust. 2 lit. a) ppkt (ii)
Artykuł 23 ust. 2 lit. b) tiret drugie wyrażenie wprowadzające	Artykuł 22 ust. 2 lit. b) wyrażenie wprowadzające
Artykuł 23 ust. 2 lit. b) tiret drugie podtiret pierwsze	Artykuł 22 ust. 2 lit. b) ppkt (i)
Artykuł 23 ust. 2 lit. b) tiret drugie podtiret drugie	Artykuł 22 ust. 2 lit. b) ppkt (ii)
Artykuł 23 ust. 2 lit. b) tiret trzecie wyrażenie wprowadzające	Artykuł 22 ust. 2 lit. c) wyrażenie wprowadzające
Artykuł 23 ust. 2 lit. b) tiret trzecie podtiret pierwsze	Artykuł 22 ust. 2 lit. c) ppkt (i)
Artykuł 23 ust. 2 lit. b) tiret trzecie podtiret drugie	Artykuł 22 ust. 2 lit. c) ppkt (ii)
Artykuł 23 ust. 3	Artykuł 22 ust. 3
Artykuł 24	Artykuł 23
Artykuł 25	Artykuł 24
Artykuł 26	Artykuł 25
Tytuł VI	Rozdział VI
Artykuł 27	Artykuł 26
Artykuł 28	Artykuł 27
Artykuł 29	Artykuł 28
Artykuł 30	Artykuł 29
Tytuł VII	Rozdział VII

Rozporządzenie (EWG) nr 2220/85	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 31	Artykuł 30
Artykuł 32	Artykuł 31
—	Artykuł 32
Artykuł 33	Artykuł 33
—	Załącznik I
—	Załącznik II

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 283/2012**z dnia 29 marca 2012 r.****ustalające wysokość opłaty standardowej za sprawozdanie z gospodarstwa rolnego od roku obrotowego 2012 w ramach sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1217/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych we Wspólnocie Europejskiej ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1915/83 z dnia 13 lipca 1983 r. w sprawie niektórych szczegółowych reguł wykonawczych dotyczących prowadzenia rachunkowości w celu określenia dochodów gospodarstw rolnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1915/83 stanowi, że Komisja wpłaca opłatę standardową na rzecz państw członkowskich w odniesieniu do każdego należycie wypełnionego sprawozdania z gospodarstwa rolnego przekazanego jej w terminie określonym w art. 3 przedmiotowego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 224/2011 z dnia 7 marca 2011 r. ustalającym wysokość opłaty standardowej za sprawozdanie z gospodarstwa rolnego za rok

obrotowy 2011 w ramach sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych ⁽³⁾ ustalono wysokość opłaty standardowej za rok obrotowy 2011 na 157 EUR za sprawozdanie z gospodarstwa rolnego. Tendencje zmian kosztów i ich wpływ na koszt wypełnienia sprawozdania z gospodarstwa rolnego uzasadniają zmianę wysokości tej opłaty.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Wspólnoty ds. Sieci Danych Rachunkowych Gospodarstw Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wysokość opłaty standardowej określonej w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1915/83 ustala się na 160 EUR.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku obrotowego 2012.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 27.⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 14.7.1983, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. L 61 z 8.3.2011, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 284/2012

z dnia 29 marca 2012 r.

wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 961/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 przewidziano możliwość wprowadzenia odpowiednich unijnych środków nadzwyczajnych w odniesieniu do żywności i paszy przywożonych z państwa trzeciego w celu ochrony zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub środowiska, w przypadku gdy istniejącemu ryzyku nie można wystarczająco zapobiec za pomocą środków wprowadzonych indywidualnie przez państwa członkowskie.
- (2) W następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima, który miał miejsce w dniu 11 marca 2011 r., Komisja została poinformowana, że poziomy radionuklidów w niektórych produktach żywnościowych pochodzących z Japonii przekroczyły stosowane w Japonii progi podejmowania działań w odniesieniu do żywności. Takie skażenie może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w Unii, dlatego przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 297/2011 z dnia 25 marca 2011 r. wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima ⁽²⁾. Rozporządzenie to zostało później zastąpione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 961/2011 ⁽³⁾.
- (3) Władze Japonii poinformowały Komisję, że w żadnych z licznych pobranych próbek sake oraz innych napojów alkoholowych (whiskey i shochu) nie wykryto radioaktywności. Procesy polerowania, fermentacji i destylacji niemal zupełnie usuwają radioaktywność z napoju alkoholowego. Kwestia ta będzie przedmiotem dalszych działań obejmujących ciągły monitoring sake, whiskey i shochu przez władze Japonii. Należy zatem wykluczyć sake, whiskey i shochu z zakresu niniejszego rozporzą-

żenia, aby zmniejszyć obciążenie administracyjne dla władz Japonii oraz właściwych organów państw członkowskich przywozu.

- (4) W dniu 24 lutego 2012 r. władze Japonii przyjęły nowe maksymalne poziomy dla sumy cezu-134 i cezu-137, które mają być stosowane od dnia 1 kwietnia 2012 r., przy czym dla ryżu, wołowiny i soi oraz przetworzonych produktów z ryżu, wołowiny i soi przewidziano środki przejściowe. Te maksymalne poziomy są niższe niż maksymalne poziomy ustanowione rozporządzeniem Rady (Euratom) nr 3954/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. ustanawiającym maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego ⁽⁴⁾. Środki przejściowe dla wołowiny nie mają znaczenia dla przywozu do Unii, ponieważ przywóz wołowiny z Japonii do Unii nie jest dozwolony z powodów zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego innych niż radioaktywność. Władze Japonii poinformowały także Komisję, że produkty, które nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku japońskim, nie mogą również być przedmiotem wywozu. Aby zapewnić spójność między kontrolami przeprowadzanymi przez władze Japonii przed wywozem a kontrolami poziomu radionuklidów w paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii, przeprowadzanymi przy wprowadzaniu tej paszy lub żywności do Unii, właściwe, chociaż nie konieczne z punktu widzenia bezpieczeństwa, jest zastosowanie w Unii takich samych maksymalnych poziomów radionuklidów w paszy i żywności z Japonii, jak maksymalne poziomy obowiązujące w Japonii, o ile te ostatnie są niższe niż wartości ustanowione w rozporządzeniu (Euratom) nr 3954/87.
- (5) Krótco po wypadku jądrowym zaczęto wymagać przeprowadzania kontroli na obecność jodu-131 oraz sumy cezu-134 i cezu-137 w paszy i żywności pochodzących z Japonii, ponieważ pojawiły się dowody, że uwolnienie radioaktywności do środowiska w znacznym stopniu dotyczyło jodu-131, cezu-134 i cezu-137, natomiast emisja radionuklidów strontu (Sr-90), plutonu (Pu-239) i ameryku (Am-241) była bardzo ograniczona lub nieobecna. Jod-131 charakteryzuje się krótkim czasem połowicznego rozpadu wynoszącym 8 dni. Ponieważ w ciągu ostatnich miesięcy z elektrowni jądrowej, w której nastąpił wypadek, nie nastąpiło uwolnienie radioaktywności do środowiska, a reaktor jądrowy wspomnianej elektrowni jest obecnie stabilny i dalsze uwolnienie do środowiska nie jest spodziewane, jod-131 nie jest już obecny w środowisku, a tym samym nie jest obecny w paszy i żywności z Japonii. W związku z powyższym kontrola obecności jodu-131 nie była już

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 80 z 26.3.2011, s. 5.⁽³⁾ Dz.U. L 252 z 28.9.2011, s. 10.⁽⁴⁾ Dz.U. L 371 z 30.12.1987, s. 11.

wymagana w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1371/2011 z dnia 21 grudnia 2011 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 961/2011 wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima⁽¹⁾. Dlatego utrzymanie maksymalnych poziomów dla jodu-131 w niniejszym rozporządzeniu nie jest już konieczne.

- (6) W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 961/2011 ustanowiono także maksymalne poziomy dla strontu, plutonu i ameryku na wypadek nowego uwolnienia do środowiska radioaktywności związanej z tymi radionuklidami. Ponieważ reaktor jądrowy wspomnianej elektrowni jest obecnie stabilny, możliwość nowego uwolnienia radioaktywności do środowiska jest wykluczona lub minimalna. Ponadto po wypadku w elektrowni jądrowej nie zaobserwowano znacznego uwolnienia do środowiska strontu, plutonu ani ameryku. Jest zatem oczywiste, że kontrola obecności tych radionuklidów w paszy i żywności pochodzących z Japonii nie jest konieczna. W rezultacie utrzymanie maksymalnych poziomów dla tych radionuklidów w niniejszym rozporządzeniu nie jest już konieczne.
- (7) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 961/2011 było dwukrotnie zmieniane w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji. Biorąc pod uwagę, że niniejsze rozporządzenie wprowadza dalsze zmiany wymagające zmiany niektórych przepisów rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 961/2011, należy zastąpić wspomniane rozporządzenie nowym rozporządzeniem.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do paszy i żywności w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87, pochodzących lub wysyłanych z Japonii, z wyjątkiem:

- produktów, które opuściły Japonię przed dniem 28 marca 2011 r.;
- produktów, które zostały zebrane lub przetworzone przed dniem 11 marca 2011 r.;
- sake, objętej kodami CN ex 2206 00 39 (wzbudzone), ex 2206 00 59 (spokojne, w pojemnikach o objętości 2 litrów lub mniejszej) lub ex 2206 00 89 (spokojne, w pojemnikach o objętości większej niż 2 litry);
- whiskey, objętej kodem CN 2208 30;
- shochu, objętego kodem CN ex 2208 90 56, ex 2208 90 69, ex 2208 90 77 lub ex 2208 90 78.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia „środki przejściowe przewidziane w prawodawstwie Japonii” oznaczają środki przejściowe wprowadzone przez władze Japonii w dniu 24 lutego 2012 r. w odniesieniu do maksymalnych poziomów dla sumy cezu-134 i cezu-137, określone w załączniku III.

Artykuł 3

Przywóz do Unii

Pasze i żywność (dalej: „produkty”), o których mowa w art. 1, mogą być przywożone do Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 4

Maksymalne poziomy dla cezu-134 i cezu-137

- Produkty, o których mowa w art. 1, z wyjątkiem ryżu i soi oraz przetworzonych produktów z ryżu i soi, nie przekraczają maksymalnego poziomu dla sumy cezu-134 i cezu-137, określonego w załączniku II.
- Poziom sumy cezu-134 i cezu-137 w ryżu i soi oraz w przetworzonych produktach z ryżu i soi nie przekracza maksymalnego poziomu, określonego w załączniku III.

Artykuł 5

Oświadczenie

- Każdej przesyłce produktów, o których mowa w art. 1, towarzyszy ważne oświadczenie sporządzone i podpisane zgodnie z art. 6.
- W oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1:
 - poświadczą się, że produkty są zgodne z obowiązującym prawodawstwem Japonii; oraz
 - określą się, czy produkty są, czy nie są objęte środkami przejściowymi przewidzianymi w prawodawstwie Japonii.
- W oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, zaświadcza się ponadto, że:
 - produkty zostały zebrane lub przetworzone przed dniem 11 marca 2011 r.; albo
 - produkty pochodzą i są wysyłane z prefektury innej niż Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokio, Chiba, Kanagawa i Shizuoka; albo
 - produkty są wysyłane z prefektur Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokio, Chiba, Kanagawa i Shizuoka, ale nie pochodzą z żadnej z tych prefektur i nie były narażone na promieniowanie w czasie tranzytu; albo
 - jeżeli produkty pochodzą z prefektur Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokio, Chiba, Kanagawa i Shizuoka - towarzyszy im sprawozdanie analityczne zawierające wyniki pobierania i analizy próbek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2011, s. 41.

4. Ustęp 3 lit. d) odnosi się także do produktów złowionych lub zebranych w wodach przybrzeżnych prefektur, o których mowa w tym ustępie, bez względu na to, gdzie takie produkty zostały wyładowane na ląd.

Artykuł 6

Sporządzenie i podpisanie oświadczenia

1. Oświadczenie, o którym mowa w art. 5, należy sporządzić zgodnie ze wzorem ustanowionym w załączniku I.

2. W przypadku produktów, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. a), b) lub c), oświadczenie jest podpisywane przez upoważnionego przedstawiciela właściwego organu Japonii lub przez upoważnionego przedstawiciela instancji upoważnionej przez właściwy organ Japonii z upoważnienia i pod nadzorem tego właściwego organu.

3. W przypadku produktów, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. d), oświadczenie jest podpisywane przez upoważnionego przedstawiciela właściwego organu Japonii i towarzyszy jej sprawozdanie analityczne zawierające wyniki pobierania i analizy próbek.

Artykuł 7

Identyfikacja

Każda przesyłka produktów, o których mowa w art. 1, jest oznaczana kodem wskazanym w oświadczeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w sprawozdaniu analitycznym, o którym mowa w art. 6 ust. 3, w świadectwie sanitarnym, jak również we wszelkich innych dokumentach handlowych dołączonych do przesyłki.

Artykuł 8

Punkty kontroli granicznej i wyznaczone miejsca wprowadzenia

Przesyłki produktów, o których mowa w art. 1, z wyjątkiem produktów objętych zakresem dyrektywy Rady 97/78/WE⁽¹⁾, są wprowadzane do Unii przez wyznaczone miejsca wprowadzenia w rozumieniu art. 3 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009⁽²⁾ (dalej: „wyznaczone miejsca wprowadzenia”).

Artykuł 9

Powiadomienie z wyprzedzeniem

Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze lub paszowe lub ich przedstawiciele z wyprzedzeniem zgłaszają właściwym organom w punkcie kontroli granicznej lub w wyznaczonym miejscu wprowadzenia przybycie każdej przesyłki produktów, o których mowa w art. 1, przynajmniej na dwa dni robocze przed faktycznym przybyciem przesyłki.

Artykuł 10

Kontrole urzędowe

1. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej lub w wyznaczonym miejscu wprowadzenia przeprowadzają:

a) kontrole dokumentów w odniesieniu do wszystkich przesyłek produktów, o których mowa w art. 1;

b) kontrole fizyczne i kontrole tożsamości, w tym analizy laboratoryjne na obecność cezu-134 i cezu-137 w odniesieniu do co najmniej:

(i) 5 % przesyłek produktów, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. d); oraz

(ii) 10 % przesyłek produktów, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. b) i c).

2. Kontrola urzędowa przesyłek nie trwa dłużej niż 5 dni roboczych, do czasu uzyskania wyników analizy laboratoryjnej.

3. Jeżeli wyniki analizy laboratoryjnej dowodzą, że gwarancje podane w oświadczeniu są nieprawdziwe, oświadczenie jest uznawane za nieważne, a przesyłka paszy i żywności za niezgodną z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Koszty

Wszystkie koszty poniesione w wyniku kontroli urzędowych, o których mowa w art. 10, oraz w wyniku wszelkich środków podjętych w następstwie niezgodności z wymogami, ponoszą podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze lub paszowe.

Artykuł 12

Dopuszczenie do swobodnego obrotu

Przesyłki mogą być dopuszczone do swobodnego obrotu tylko wówczas, gdy podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze lub paszowe lub jego przedstawiciel przedstawi organom celnym oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1, które:

a) zostało właściwie podpisane przez właściwy organ w punkcie kontroli granicznej lub wyznaczonym miejscu wprowadzenia; oraz

b) stanowi dowód, że kontrole urzędowe, o których mowa w art. 10, zostały przeprowadzone, a ich wyniki były korzystne.

Artykuł 13

Produkty niezgodne z wymogami

Produkty, które nie są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, nie są wprowadzane do obrotu. Takie produkty są w bezpieczny sposób unieszkodliwiane lub zwracane do państwa pochodzenia.

Artykuł 14

Sprawozdania

Państwa członkowskie co miesiąc informują Komisję o wszystkich uzyskanych wynikach analiz za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (RASFF).

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11.

*Artykuł 15***Uchylenie**

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 961/2011 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 16***Środki przejściowe**

W drodze odstępstwa od art. 3 produkty, o których mowa w art. 1, mogą być przywożone do Unii, jeżeli spełniają wymogi rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 961/2011, a mianowicie:

- a) opuściły Japonię przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia; albo

- b) towarzyszy im oświadczenie zgodne z tym rozporządzeniem, wydane przed dniem 1 kwietnia 2012 r., i opuściły Japonię przed dniem 15 kwietnia 2012 r.

*Artykuł 17***Wejście w życie i okres stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie do dnia 31 października 2012 r. Rozporządzenie będzie poddawane regularnym przeglądom z uwzględnieniem rozwoju sytuacji dotyczącej skażenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Oświadczenie dotyczące przywozu do Unii Europejskiej

..... (Produkt i państwo pochodzenia)

Kod identyfikacyjny partii **Numer oświadczenia**

Zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 284/2012 wprowadzającego specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima

.....
 (upoważniony przedstawiciel, o którym mowa w art. 3 ust. 5.)

OŚWIADCZA, że

..... (produkty wymienione w art. 1)

znajdujące się w niniejszej przesyłce składającej się z:

.....

..... (opis przesyłki, produkt, liczba i rodzaj opakowań, masa brutto lub netto)

załadowanej w (miejsce załadunku)

w dniu (data załadunku)

przez (dane przewoźnika)

przeznaczonej do (miejsce i państwo przeznaczenia)

wystanej z zakładu

..... (nazwa i adres zakładu)

są zgodne z obowiązującym prawodawstwem Japonii w odniesieniu do maksymalnych poziomów dla sumy cezu-134 i cezu-137.

OŚWIADCZA, że przesyłka dotyczy paszy i żywności, które

- nie są objęte środkami przejściowymi przewidzianymi** w prawodawstwie Japonii (zob. załącznik III rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 284/2012) w odniesieniu do maksymalnych poziomów dla sumy cezu-134 i cezu-137
- są objęte środkami przejściowymi przewidzianymi** w prawodawstwie Japonii (zob. załącznik III rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 284/2012) w odniesieniu do maksymalnych poziomów dla sumy cezu-134 i cezu-137

OŚWIADCZA, że przesyłka dotyczy paszy i żywności, które

- zostały zebrane lub przetworzone przed dniem 11 marca 2011 r.;
- pochodzą i są wysyłane z prefektury innej niż Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokio, Chiba, Kanagawa i Shizuoka;
- są wysyłane z prefektur Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokio, Chiba, Kanagawa i Shizuoka, ale nie pochodzą z żadnej z tych prefektur i nie były narażone na promieniowanie radioaktywne w czasie tranzytu;
- pochodzą z prefektur Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokio, Chiba, Kanagawa i Shizuoka oraz pobrano z nich próbki w dniu (data), które poddano analizie laboratoryjnej w dniu n
 (data) w
 (nazwa laboratorium), w celu określenia poziomu radionuklidów: cezu-134 i cezu-137. Sprawozdanie analityczne znajduje się w załączeniu.

Sporządzono w w dniu

Pieczęć i podpis
 upoważnionego przedstawiciela, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3

Część wypełniana przez właściwy organ w punkcie kontroli granicznej lub wyznaczonym miejscu wprowadzenia

- Przesyłka została zaakceptowana do przedstawienia organom celnym w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii
- Przesyłka NIE została zaakceptowana do przedstawienia organom celnym w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii

.....
(właściwy organ, państwo członkowskie)

.....
Data

.....
Pieczęć

.....
Podpis

ZAŁĄCZNIK II

Maksymalne poziomy dla żywności ⁽¹⁾ (Bq/kg) przewidziane w prawodawstwie Japonii

	Żywność dla niemowląt i małych dzieci	Mleko i produkty mleczne	Pozostała żywność z wyjątkiem — wody mineralnej i podobnych napojów — herbaty parzonej z niesfermentowanych liści — soi i produktów z soi ⁽⁴⁾	Woda mineralna i podobne napoje oraz herbata parzona z niesfermentowanych liści
Suma cezu-134 i cezu-137	50 ⁽²⁾	50 ⁽²⁾	100 ⁽²⁾ , ⁽³⁾	10 ⁽²⁾

⁽¹⁾ W przypadku produktów suszonych przeznaczonych do spożycia po odtworzeniu maksymalny poziom stosuje się do produktów po odtworzeniu gotowych do spożycia.

W przypadku suszonych grzybów stosuje się współczynnik odtworzenia wynoszący 5.

W przypadku herbaty maksymalny poziom stosuje się do naparu z liści herbaty. Współczynnik przetworzenia dla suszonych liści herbaty wynosi 50, dlatego maksymalny poziom 500 Bq/kg w odniesieniu do suszonych liści herbaty gwarantuje, że poziom w naparze nie przekracza maksymalnego poziomu 10 Bq/kg.

⁽²⁾ Aby zapewnić spójność z maksymalnymi poziomami obecnie obowiązującymi w Japonii, niniejsze wartości tymczasowo zastępują wartości określone w rozporządzeniu Rady (Euratom) nr 3954/87.

⁽³⁾ Dla ryżu i produktów z ryżu maksymalny poziom stosuje się od dnia 1 października 2012 r. Przed tą datą stosuje się maksymalny poziom 500 Bq/kg.

⁽⁴⁾ Dla soi i produktów z soi stosuje się maksymalny poziom 500 Bq/kg.

Maksymalne poziomy dla paszy ⁽¹⁾ (Bq/kg) przewidziane w prawodawstwie Japonii

	Pasza przeznaczona dla krów i koni	Pasza przeznaczona dla świń	Pasza przeznaczona dla drobiu	Pasza dla ryb ⁽³⁾
Suma cezu-134 i cezu-137	100 ⁽²⁾	80 ⁽²⁾	160 ⁽²⁾	40 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Maksymalny poziom jest wyrażony w odniesieniu do paszy o zawartości wilgoci 12 %.

⁽²⁾ Aby zapewnić spójność z maksymalnymi poziomami obecnie obowiązującymi w Japonii, niniejsze wartości tymczasowo zastępują wartości określone w rozporządzeniu Komisji (Euratom) nr 770/90 (Dz.U. L 83 z 30.3.1990, s. 78).

⁽³⁾ Z wyłączeniem paszy dla ryb ozdobnych.

ZAŁĄCZNIK III

Środki przejściowe przewidziane w prawodawstwie Japonii i mające zastosowanie dla niniejszego rozporządzenia

- a) Mleko i produkty mleczne, woda mineralna i podobne napoje wyprodukowane lub przetworzone przed dniem 31 marca 2012 r. nie zawierają radioaktywnego cezu w ilości przekraczającej 200 Bq/kg. Pozostała żywność, z wyjątkiem ryżu i soi oraz produktów przetworzonych z ryżu i soi, wyprodukowana lub przetworzona przed dniem 31 marca 2012 r., nie zawiera radioaktywnego cezu w ilości przekraczającej 500 Bq/kg.
 - b) Ryż zebrany przed dniem 30 września 2012 r. nie zawiera radioaktywnego cezu w ilości przekraczającej 500 Bq/kg.
 - c) Produkty z ryżu, wyprodukowane lub przetworzone przed dniem 30 września 2012 r., nie zawierają radioaktywnego cezu w ilości przekraczającej 500 Bq/kg.
 - d) Soja nie zawiera radioaktywnego cezu w ilości przekraczającej 500 Bq/kg.
 - e) Produkty z soi nie zawierają radioaktywnego cezu w ilości przekraczającej 500 Bq/kg.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 285/2012**z dnia 29 marca 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	CR	48,1
	IL	73,5
	MA	53,4
	TN	56,0
	TR	90,6
	ZZ	64,3
0707 00 05	JO	225,1
	TR	149,1
	ZZ	187,1
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	49,6
	TR	127,5
	ZZ	134,1
0805 10 20	EG	53,1
	IL	85,4
	MA	51,0
	TN	56,9
	TR	64,8
	ZA	45,1
	ZZ	59,4
0805 50 10	EG	69,3
	MX	39,8
	TR	54,9
	ZZ	54,7
0808 10 80	AR	87,2
	BR	86,6
	CA	121,1
	CL	102,1
	CN	87,8
	MK	31,8
	US	171,1
	UY	71,6
	ZA	74,7
	ZZ	92,7
0808 30 90	AR	88,7
	CL	116,8
	CN	54,7
	ZA	93,9
	ZZ	88,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 26 marca 2012 r.

w sprawie upoważnienia Rumunii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2012/181/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem, które wpłynęło do Komisji dnia 30 sierpnia 2011 r., Rumunia wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 pkt 18 dyrektywy 2006/112/WE w celu przyznania zwolnienia podatnikom, których roczny obrót nie przekracza w walucie krajowej równowartości 65 000 EUR, zgodnie z kursem wymiany obowiązującym w dniu przystąpienia Rumunii do Unii Europejskiej. Środek ten zwolniłby tych podatników z niektórych lub ze wszystkich obowiązków w zakresie podatku od wartości dodanej („VAT”), o których mowa w tytule XI rozdziały 2–6 dyrektywy 2006/112/WE.
- (2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 8 listopada 2011 r. o wniosku złożonym przez Rumunię. Pismem z dnia 9 listopada 2011 r. Komisja powiadomiła Rumunię, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (3) Państwa członkowskie mogą już stosować procedurę szczególną dla małych przedsiębiorstw, o dobrowolnym charakterze, na mocy tytułu XII dyrektywy 2006/112/WE. Środek stanowi odstępstwo od tytułu XII dyrektywy 2006/112/WE tylko w takim zakresie, w jakim próg rocznego obrotu podatnika dla potrzeb wskazanej procedury jest wyższy od dopuszczalnego w Rumunii na mocy art. 287 pkt 18 dyrektywy 2006/112/WE, który wynosi 35 000 EUR.

(4) Wyższy próg dla potrzeb procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw, przy jednoczesnym zachowaniu jej dobrowolnego charakteru dla podatników, stanowi środek upraszczający, ponieważ może znacznie zmniejszyć obowiązki w zakresie podatku VAT najdrobniejszych przedsiębiorców. Generalnie oczekuje się, iż wskazany środek podniesie ogólny poziom przestrzegania przepisów w zakresie podatku VAT.

(5) W swym wniosku z dnia 29 października 2004 r. dotyczącym dyrektywy zmieniającej dyrektywę Rady 77/388/EWG w celu uproszczenia zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej Komisja uwzględniła przepisy umożliwiające państwom członkowskim ustalenie pułapu rocznego obrotu dla potrzeb systemu zwolnień z podatku VAT na poziomie do 100 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej, z możliwością jej corocznej aktualizacji. Wniosek złożony przez Rumunię jest zgodny z powyższym wnioskiem Komisji.

(6) Środek ten nie ma wpływu na pochodzące z VAT zasoby własne Unii oraz w tylko nieznaczny sposób wpływa na ogólną kwotę wpływów z podatków Rumunii pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 287 pkt 18 dyrektywy 2006/112/WE Rumunia zostaje upoważniona do przyznania zwolnienia z podatku VAT podatnikom, których roczny obrót nie przekracza w walucie krajowej równowartości 65 000 EUR, zgodnie z kursem wymiany obowiązującym w dniu jej przystąpienia do Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia wejścia w życie dyrektywy zmieniającej kwotę pułapu rocznego obrotu, poniżej którego podatnicy mogą być zwolnieni z podatku VAT, albo do dnia 31 grudnia 2014 r., w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rumunii.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 marca 2012 r.

W imieniu Rady
N. WAMMEN
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 28 marca 2012 r.

dotycząca wkładu finansowego Unii do programu zwalczania organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych we francuskich departamentach zamorskich na rok 2012

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 1954)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2012/182/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 3 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 8 listopada 2011 r. władze Francji przedłożyły Komisji program na rok 2012 określający środki w zakresie ochrony zdrowia roślin we francuskich departamentach zamorskich. W programie tym określono cele do osiągnięcia, spodziewane wyniki, środki, które zostaną podjęte, ich czas trwania i koszt, w celu ewentualnego otrzymania wkładu finansowego Unii.
- (2) Środki określone w tym programie spełniają wymogi decyzji Komisji 2007/609/WE z dnia 10 września 2007 r. w sprawie określenia środków kwalifikujących się do finansowania przez Wspólnotę w ramach programów zwalczania organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych we francuskich departamentach zamorskich oraz na Azorach i Maderze⁽²⁾.
- (3) Środki określone w tym programie zostały poddane ocenie przez Komisję i omówione przez Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin na posiedzeniu w dniach 24–25 listopada 2011 r. W związku z powyższym Komisja uznaje, że program i jego cele spełniają wymogi art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 247/2006.
- (4) Zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 należy ustalić odpowiedni maksymalny poziom finansowego udziału Unii, a płatność powinna być dokonywana na podstawie dokumentacji przedłożonej przez Francję.
- (5) Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽³⁾ wkłady finansowe Unii na rzecz środków w zakresie ochrony zdrowia roślin mają być finansowane z Europejskiego Funduszu

Rolniczego Gwarancji. Dla celów kontroli finansowej tych środków zastosowanie mają art. 9, 36 i 37 wspomnianego rozporządzenia.

- (6) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾ oraz art. 90 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽⁵⁾ zaciągnięcie zobowiązań z budżetu Unii jest poprzedzane decyzją w sprawie finansowania przyjętą przez instytucję lub organy, którym przekazano uprawnienia, i określającą istotne składniki działania powodujące wydatki.
- (7) Program przedłożony przez władze Francji w dniu 8 listopada 2011 r. oraz przewidziane środki dotyczą roku kalendarzowego 2012. Zgodnie z art. 112 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 dotacja na działanie już rozpoczęte może zostać przyznana wyłącznie w przypadku, gdy wnioskodawca może uzasadnić konieczność rozpoczęcia działania przed przyznaniem dotacji. Francja uzasadniła konieczność rozpoczęcia tego programu z początkiem 2012 r. w celu umożliwienia prawidłowego finansowania i wdrożenia tych środków przed przyznaniem ustanowionego niniejszą decyzją wkładu finansowego.
- (8) Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego w sprawie maksymalnych akceptowalnych kwot, wydatków, o których mowa we wniosku o współfinansowanie, zgodnie z programem przedłożonym przez Francję.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przyznaje się wkład finansowy Unii na rzecz Francji na wdrożenie urzędowego programu zwalczania organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych we francuskich departamentach zamorskich na 2012 r., przedstawionego w części A załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2007, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

Wkład finansowy jest ograniczony do maksymalnej wysokości 60 % całkowitych wydatków kwalifikowalnych, przedstawionych w części B załącznika, przy czym maksymalna kwota wynosi 180 000 EUR (bez VAT).

Artykuł 2

1. Zaliczka w wysokości 100 000 EUR zostanie wypłacona w terminie 60 dni od otrzymania przedłożonego przez Francję wniosku o płatność.

2. Pozostała kwota wkładu finansowego Unii zostanie wypłacona pod warunkiem przedstawienia Komisji końcowego sprawozdania z realizacji programu w formie elektronicznej najpóźniej dnia 15 marca 2013 r. i po zatwierdzeniu tego sprawozdania przez Komisję.

Sprawozdanie to musi zawierać co najmniej:

- a) zwięzłą techniczną ocenę całości programu, w tym stopnia osiągnięcia fizycznych i jakościowych celów. W ocenie tej należy powiązać cele określone w początkowym programie przedłożonym przez Francję z osiągniętymi rezultatami przedstawionymi w formie oczekiwanych wyników i stopni realizacji prac. Musi ona wyjaśniać osiągnięte postępy oraz oceniać bezpośrednie fitosanitarne i gospodarcze efekty zastosowanych środków; oraz
- b) sprawozdanie finansowe dotyczące kosztów, określające planowane i rzeczywiście poniesione wydatki w podziale na podprogramy i środki. Do sprawozdania muszą być dołą-

zione odpowiednie dokumenty potwierdzające poniesione wydatki, takie jak faktury lub pokwitowania.

3. W odniesieniu do orientacyjnego podziału budżetu, przedstawionego w części B załącznika, Francja może dostosować podział finansowania pomiędzy poszczególne środki w ramach jednego podprogramu w granicach 15 % wkładu finansowego Unii dotyczącego tego podprogramu, pod warunkiem że nie zostanie przekroczona łączna kwota kosztów kwalifikowalnych określonych dla programu oraz nie zagrazi to osiągnięciu głównych celów programu.

Francja informuje Komisję o wszelkich dokonanych dostosowaniach.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 marca 2012 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

PROGRAM I ORIENTACYJNY PODZIAŁ BUDŻETU NA 2012 r.

CZĘŚĆ A

Program

Program składa się z trzech podprogramów:

1) podprogram międzydepartamentalny:

- środek 1.1: narzędzia ustalania priorytetów w odniesieniu do szkodników i chorób wymagających stosowania kwarantanny we francuskich departamentach zamorskich,
- środek 1.2: innowacyjne metody wykrywania organizmów szkodliwych;

2) podprogram dla departamentu Martyniki:

- środek 2: sieci nadzoru nad szkodnikami i chorobami;

3) podprogram dla departamentu Gwadelupy:

- środek 3.1: sieci nadzoru w odniesieniu do muszek owocowych,
- środek 3.2: zarządzanie ryzykiem wprowadzenia organizmów szkodliwych poprzez działalność turystyczną.

CZĘŚĆ B

Orientacyjny podział budżetu, z określeniem oczekiwanych wyników

(w euro)

Podprogramy	Wyniki (S: świadczenie usług, R: badania lub analizy)	Wydatki kwalifikowalne	Krajowy wkład finansowy	Maksymalny wkład finansowy Unii
Podprogram międzyde- partamentalny				
Środek 1.1	Narzędzia ustalania priorytetów w odniesieniu do szkodników i chorób wymagających stosowania kwarantanny we francuskich departamentach zamorskich (R)	63 000	25 200	37 800
Środek 1.2	Innowacyjne metody wykrywania organizmów szkodliwych (R)	120 000	48 000	72 000
Suma cząstkowa		183 000	73 200	109 800
Martynika				
Środek 2	Sieci nadzoru nad szkodnikami i chorobami (S)	93 500	37 400	56 100
Suma cząstkowa		93 500	37 400	56 100
Gwadelupa				
Środek 3.1	Sieci nadzoru w odniesieniu do muszek owocowych (S)	13 500	5 400	8 100
Środek 3.2	Zarządzanie ryzykiem wprowadzenia organizmów szkodliwych poprzez działalność turystyczną (S)	10 000	4 000	6 000
Suma cząstkowa		23 500	9 400	14 100
Razem		300 000	120 000	180 000

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

